

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Situation indtræder, skal Rigsdagen en Gang i Fremtiden, altsaa ved Lov, bestemme, paa hvilken Maade Garanterne skal udløses, og paa hvilken Maade Institutionen skal overgaa til at være selvejende Institution, og jeg ser ikke nogen som helst rimelig Grund til, at Rigsdagen i 1931 bestemmer, hvad der skal ske i 1941 eller 1951. Jeg har den Tro, at Rigsdagen bliver bedre og bedre, og følgelig har jeg ingen som helst Mistillid til en fremtidig Rigsdag. Tilliden til den nuværende er jo ikke for høj, men jeg i alt Fald tror, at der vil kunne ske en saadan Forbedring, at vi maaske endog kan komme videre end til de Forslag, som det ærede Medlem Hr. Elmquist nu gaar ind for om en Fordeling af den Art. Jeg vil i hvert Fald ikke paa det nuværende Stadium binde mig til om 10 Aar at nøjes med det, det ærede Medlem her foreslaar, og da jeg, som sagt, altid synes, det er urimeligt at binde en kommende Rigsdag paa Forhaand, maa jeg fraraade ogsaa dette saavel som de øvrige af Mindretallet fremsatte Ændringsforslag.

Jeg anbefaler at slutte sig til Flertallets Ændringer og haaber, at det paa det Grundlag, paa hvilket der ogsaa har været forhandlet allerede under den forrige Regering og af den forrige Regering er givet Tilsagn til den paagældende Kreds af Skibsredere, maa være muligt at gennemføre Sagen.

Elmquist: Den højtærede Minister fandt Anledning til igen i Dag at understrege, at Ministeren havde den Vane, naar han indgik Overenskomster, saa altid at vedgaa dem. Ja, jeg tror jo, at vi med den Diskussion in mente, som vi lærte her i Gaar, blandt andet om Lønningsloven, skal lade dette Spørgsmaal ligge. (*Ministeren for Søfart og Fiskeri* [Stauning]: Nej, hvorfor det?). Jeg tror, det er for pinligt for den højtærede Finansminister og for Ordførerne for de to Partier, om vi bliver ved at køre rundt i dette Spørgsmaal.

Den højtærede Minister svarede mig ikke paa Spørgsmaalet om Opskrivningen, men jeg tillader mig at betragte det som Udtryk for, at den højtærede Minister er enig med os i vort Syn herpaa:

Saa sagde den højtærede Minister, at han mente, at det var unødvendigt at indbetale hele Kapitalen, for Rederne er jo gode nok. Ja, det er de sikkert i Øjeblikket, men der er Spørgsmaal om, hvorvidt der er Vished for, at de allesammen er gode nok, hvis man om nogle Aar skal til at have Pengene hos dem. Man har ingen Sikkerhed for det. Det sikreste er, hvis man har Kapitalen indbetalt, det kan den højtærede Søfartsminister da ikke benægte. Det er altid sikrere end at have en Garantiforskrivning fra forskellige Aktieselskaber.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Kapitalen skal fordeles, skal jeg kun bemærke, at vi fastholder, at det er rigtigere at træffe Afgørelsen nu. Den højtærede Søfartsminister vil hellere overlade det til en fremtidig Rigsdag; han havde mere Tillid til en fremtidig Rigsdag end til denne, og han røbede, at han mente med en fremtidig Rigsdag at kunne klare sig med endnu mindre end de 25 pCt. Udbetaling til Aktiekapitalen. Jeg maa sige, at det havde jeg slet ikke tænkt mig, at den højtærede Minister vilde den Vej, men naar Ministeren vil den Vej, tror jeg ogsaa, at Aktiekapitalen selv har nogen Interesse i at faa fastsat, hvor meget den skal have af denne Kapital, der ogsaa ved dens Hjælp bliver opsparet i Løbet af de 10—12 Aar, hvori Kassen skal virke.

Saa skal jeg endelig til Slut bemærke, at naar den højtærede Minister siger, at Indbetaling er nærmest krævet i Aktieselskabsloven, fordi Aktieselskaberne skal have Driftskapital, som de skal kunne bruge, saa er det ikke rigtigt. Kravet om Aktiekapitalens Indbetaling blev aldeles ikke stillet, da vi behandlede denne Lov, for at sikre Aktieselskaberne Driftskapital, men det blev stillet for at sikre Kreditorerne, at der virkelig med denne Aktiekapital, som gik ind for et bestemt Formaal, var Aktiver til Stede, som kunde virke fyldestgørende overfor Kreditorerne, og akkurat det samme Krav gør sig gældende ved det Selskab, som vi agter at stifte her, at Kreditorerne, baade de almindelige Kreditorer og ogsaa Staten, der staar som Kreditor bagved disse Kreditorer, virkelig har Sikkerhed for, at denne